

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
judecător: Iu. Potîngă
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahapol
instanța de recurs: V. Clevadî, D. Mardari, G. Stratulat

dosarul nr. 2rh-102/2017

Î N C H E I E R E

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând cererea de revizuire depusă de Alexandr Jiro,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 împotriva lui
Alexandr Jiro, intervenient accesoriu Societatea de Acțiuni „Termoelectrica” cu
privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2017, prin
care recursul declarat de către Alexandr Jiro a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La 16 septembrie 2014, ÎMGFL nr.17 s-a adresat în instanță cu cerere de
chemare în judecată împotriva lui Alexandr Jiro, intervenient accesoriu SA
„Termocom” (substituită de SA „Termoelectrica”) cu privire la încasarea datoriei
și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că, în baza contului personal
deschis la ÎMGFL nr. 17 pe numele pârâtului, SA „Termocom”, în procedura
falimentului, a livrat energia termică la locul de consum al reclamantului. Odată
cu deschiderea contului personal, locatarul vizat a acceptat prestarea serviciilor,
fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a
energiei termice și a altor servicii comunale. Pârâtul nu a contestat bonurile de
plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică la acordul tacit la calitatea serviciilor
prestate. Astfel, au apărut relații dintre locatarul/consumator și ÎMGFL nr. 17 în
calitate gestionar al fondului locativ potrivit Hotărârii Guvernului nr. 434 din 09
aprilie 1998 (art.20), care prevede expres că, în clădirile cu mai mulți consumatori
și cu un singur echipament de măsurare a energiei consumate, contractul se
încheie cu consumatorul principal.

Menționează reclamantul, că pârâtul nu a achitat serviciile prestate, astfel
acumulând o datorie, pentru perioada 01 decembrie 2001-01 aprilie 2014, în sumă
de 16 202,35 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea
serviciilor locative-comunale respective. Încercările reclamantului de a soluționa

litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

A mai menționat reclamantul că, conform pct. 10, pct.17 și pct. din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică. De asemenea, achitarea serviciilor comunale cade sub incidența prevederilor art. 530 Cod civil al RM.

Indică reclamantul, că în calitate de gestionar al fondului locativ, SA „Termocom” în procedura falimentului, se află într-o situație financiară precară creată din cauza râu - platnicilor, din care face parte și pârâtul.

Solicită reclamantul încasarea de la pârât, cu titlu de datorie, a sumei de 16 202,35 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 486,07 lei.

La 22 iulie 2015, reclamantul a înaintat o cerere de majorare a pretențiilor, prin care a declarat că își susține integral temeiurile de fapt și de drept invocate în cererea inițială. Suplimentar susține că, pârâtul în continuare refuză să-și onoreze obligațiunile de a achita datoriile acumulate pentru celelalte servicii comunale și anume pentru serviciu de deservire a blocului locativ, pentru care a acumulat o datorie în sumă de 830,09 lei, deservirea echipamentului tehnic - 910,57 lei, transportarea deșeurilor - 505,28 lei, apă menajeră în sumă de 180,22 lei, apă potabilă în sumă de 3333,93 lei, datorii acumulate până la data de 01 mai 2015. Aceste circumstanțe au condus la majorarea sumei datoriilor față de reclamant cu 7379,09 lei.

Solicită reclamantul încasarea suplimentară de la pârât a datoriei acumulate pentru serviciile comunale, deservirea blocului locativ, deservirea echipamentului tehnic, transportarea deșeurilor, apă potabilă, apă menajeră în sumă totală de 7 379,09 lei și a taxei de stat în mărime de 221,37 lei.

Prin cererea de concretizare, reclamantul a comunicat că, la 01 februarie 2016, pârâtul acumulase datorii pentru agentul termic în sumă de 15 152, 35 lei. Astfel, reclamantul și-a concretizat pretențiile și solicită încasarea sumei restante în mărime de 15 152, 35 lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 486,07 lei. Totodată, reclamantul indică că, pentru alte servicii comunale, achitări nu au fost înregistrate și solicită încasarea de la pârât a sumei de 7 379,09 lei, cât și a taxei de stat achitată pentru acțiunea concretizată în mărime de 221,37 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016, s-a admis acțiunea.

S-a încasat din contul lui Alexandr Jiro în beneficiul ÎMGFL nr. 17 datoria pentru consumul de energie termică în sumă de 15 152,35 lei și datorii acumulate pentru alte servicii comunale în sumă de 7 379,09 lei, iar în total suma de 22 531,44 lei.

S-a încasat din contul lui Alexandr Jiro în beneficiul ÎMGFL nr. 17 cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în sumă de 704,44 lei și cheltuielile legate de citarea publică în sumă de 100 lei, iar în total suma de 807,44 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 martie 2016 Alexandr Jiro a depus cerere de apel prin intermediul căreia a solicitat, casarea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Alexandr Jiro cu menținerea hotărârii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016.

La 16 ianuarie 2017, Alexandr Jiro a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2017 recursul declarat de către Alexandr Jiro a fost considerat inadmisibil.

La 22 martie 2017 Alexandr Jiro a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2017, cerând admiterea acesteia și casarea încheierii contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de revizuire, Alexandr Jiro a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că nu i-a fost adusă la cunoștință cererea de chemare în judecată, nu a fost citat la examinarea cauzei, încălcându-se prevederile art. 193 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453, alin. (1), lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451, alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Motivele revizuirii sunt prevăzute limitativ de art. 449 Cod de procedură civilă. Astfel, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă;

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii;

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;

e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Din dispozițiile legale supra citate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că revizuentul Alexandr Jiro în cererea de revizuire nu a invocat nici unul din temeiurile prevăzute în art. 449 Cod de procedură civilă, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii într-o obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că în cererea de revizuire nu este indicat nici unul din temeiurile prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandr Jiro, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 împotriva lui Alexandr Jiro, intervenient accesoriu Societatea de Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat